Lehovec

R Y T M U S

---

výrobeno : 1939 - 41 ,premiéra 1942.
35 mm - zvukový - černobílý - 395 m tj. 14-15 minut.
námět,scenář,režie : Jiří Lehovec
kamera : Pavel Hrdlička
hudba : Emil F.Burian

Pokus o nové pojetí dokumentárního filmu,jako moderní báseň , tvarů,světel a stínů,pohybů a zvuků,- technickou báseň filmové ~~vých~~ ~~triků~~,techniky.

Základní myšlénka : jak lze hudbu,její kvality a emoce vyjádřit filmovým obrazem a zvukem.

Opírá se o nejstarší i o nejmodernější způsoby ,, zviditelnění hudby " - jak lze hudební myšlénku,její niterní /vnitřní/emoční obsah, její melodii,pohyb a rytmus vyjádřit filmově-výtvarnou metaforou .

Je rozdělen na 4 samostatné partie :
Jak lze hudební pocity vyjádřit

a/ pomocí elektroniky

b/ kresebně animovanou metaforou

c/ střihem a montáží reálných filmových makrodetailů

d/ pohybem a psychyckým výrazem lidského těla : tj. tancem .

Tyto čtyři partie, z části abstraktní a čistě emoční jsou ,, zabaleny " do racionelního,naukového rámce, aby byly snadněji přístupné tehdejšímu diváku z roku 1940.

Což se také stalo. Film ~~měl~~ při premieře v normálním komerčním kině / tedy ne ve filmových klubech /specialisovaných / slavil triumf,jakého se v té době mohl nadít jen hraný film s osvědčenou„štar" a bohatou reklamou.

Film byl natáčen ve zlínských filmových atelierech na Moravě, takřka tajně, protože pražské barrandovské filmové ateliery kde jsem dosud pracoval, byla již zabrány Němci a jejich vlastní filmovou produkcí. Byla již válka a ČSR v okupaci.

....

zcela jednoduše přímo

Elektronická partie, která byla pro mně nejzajímavější a nejlákavější, byla snímána ~~přímo~~ ze stínítka primitivního vysloužilého ~~starého~~ amerického oscilografu kdysi používaného jako kontrolní prostředek v tamním zvukovém oddělení

Druhá podobná partie - animovaná kresba - koncipovaná a pohybující se podle pocitových představ vznikajících z poslechu příslušné hudební partie, byla výtvářena místním výtvarníkem -specialistou na kreslený film Ladislavem ZASTĚROU. Inspirací pro mně popudem pro něj byly podobné starší pokusy a realisace Němců Oscara Fischingera a Rudolfa Pfenningera a jejich „ Kreslený zvuk " a „Tančící linie " z let třicátých...

Amerického Walt Disney-e a jeho FANTASII jsem v té době ještě neznal a ani znát nemohl v době okupace a striktní blokády..

Myšlénka RYTMU není jen moje. Je inspirativním pokračováním a individuálním pojetím podobných pokusů a realisací mnoha předchůdců: namátkou jmenuju Vikinga EGGELINGA, Hans RICHTERA, Laszló MOHOLY-NAGYe, Skrjabina, Waltera RUTTMANNA, z českých pak Karla TEIGE-ho, a architekta Zdeňka PEŠÁNKA, jeho

a architekta Zdeňka PEŠÁNKA, jeho kinetické SVĚTELNÉ PLASTIKY, a „Světelného klavíru"...

Bohužel jsem se podobnou tematikou po RYTMU už nezabýval, ačkoliv jeho ideou ~~jsem~~ se obírám dodnes. Tehdy byla válka, chyběly prostředky, svoboda tvorby... Po válce pak nastaly totálně změněné poměry, finanční, organisační i osobní..

Ačkoliv moje záujetí pro ~~podobné~~ a vůbec pojetí dokumentárních filmů jako prostředku emočního a estetického výrazu, trvá dodnes, a částečně jsem je realisoval v některých svých pozdějších filmech; idea RYTMU II a RYTMU III, zbývá už jen v mé hlavě.. (dalších kreací)

A z toho vyplývá i moje láska a obdiv k některým projevům současné Audio-visuální tvorby, pokud mám možnost se s ní setkat a vidět...

Jiří Lehovec

